

Neked csak én

[2013. április]

---

megbocsáss ma a sóhajnak újra
eltűnik mint repülők fehérje
megbocsáss hogy így fölmagasul ma
a szél szaggatta hólyagos égre.
időtlenet kopíroz elandalít
nem él nem mozdul de adj egy évet
megbocsátsz ha eloldom gúzsait
szerelmeseink barna szemének?
pilláik alól elköltöztünk rég
maradt utánuk pár csillag-morzsa
kétharmad máz egyharmad hidegség
kincstárban őrzött egyazon forma
bocsáss meg holnap is neked csak én
a gunnyasztó otthontalanságban
egy mérsékeltlen meleg földtekén
most hogy birtokunkon árapály van.
eltűnök mint repülők fehérje
s viszem sugárhajtású fűrtjeit
enyém lesz megosztott szíverése
a nász után alvad hegesedik
ismétlem ma e szikrázó tájon
kiben pislákol még majd csak kihűl
őszintén mond váljon vagy ne várjon
riadt koponyára a szem kiül
bocsáss meg lásd oly könnyű leszel hab
bűnöd hagyd ázni a szemlencsémbe
emberyi részem majd csak befogad
vagy húzz egy vonalat hogyha mégse.

Kategória: vers, próza

Denumire autor: Dimény Árpád

Látó Szépirodalmi Folyóirat